

Verslag van de zevendaagse reis naar de Haute-Savoie (van 30/08 tot 05/09/2026)

Frankrijk is één van de mooiste landen van Europa met een afwisselende fascinerende natuur, een goed onderhouden wegeninfrastructuur, prachtig historisch erfgoed en een grote culturele uitstraling. Ook een land waar “les visiteurs” steeds kunnen rekenen op “une grande hospitalité”. Vandaar dat deze reis een schot in de roos was. Maar liefst 37 leden schreven initieel in. Helaas moesten 4 leden ondertussen afhaken wegens bedroevende omstandigheden. De voorpret was duidelijk al voelbaar op de verzamelparking want de sfeer bruiste er al van enthousiasme om samen op avontuur te gaan. We vertrokken stipt om 5u langs de Franse snelwegen naar onze bestemming in de Alpen. Via Rijsel, Reims, Troyes, Dijon en Macon kwamen we 's avonds aan in onze verblijfplaats Les Gets. Onderweg namen we de tijd voor een ontbijt, een middagmaal, en verplichte stops. Onverwacht kregen we een korte wandeling door het iconische Troyes als toemaatje, een middeleeuwse stad die geschiedenis en charme ademt. Chauffeur Koen De Cock verzorgde de heen- en terugreis en loodste ons met meesterlijk stuurwerk doorheen het spectaculaire berglandschap terwijl topgids Ann Reynaert een grote kennis had van de regio en boeiende verhalen vertelde over de natuur, de geschiedenis en het culturele erfgoed. Ons hotel “Alpina” was centraal gelegen waardoor het een ideaal uitgangspunt voor onze uitstappen vormde. Het werd gebouwd in de typische chaletstijl van de streek wat het dan ook heel gezellig maakte. Na de check-in en inname van de kamers serveerden de patron en zijn schoonzoon, die zelf aan het fornuis staan, ons in restaurant “Oxalis” een gastronomisch driegangendiner voorafgegaan door een frisse welkomdrink met hapjes. De eerste dag van ons verblijf deden we het wat rustig aan. Na het uitgebreide ontbijtbuffet brachten we in de voormiddag een bezoek aan het plaatselijke “Musée de la Musique Mécanique”. Dit bijzondere museum is gewijd aan mechanische muziekinstrumenten en etaleert veruit de grootste Europese verzameling. De expositieruimte bezit een enige collectie van meer dan 1.000 leuke instrumenten, waaronder opwindbare speeldozen, oude draaiorgels, zelfspelende piano's, accordeons, klokkenspelen, snaarinstrumenten, violen, orchestrions, grammofoons, fonografen, alsook een oude kermis- en bioscooporgel en allerlei automaten die getuigen van de wonderen van wetenschap en kunst. Dit zeldzame museum is ondergebracht in twee gebouwen die met elkaar zijn verbonden door een galerij. Bij aankomst kregen we een geanimeerde rondleiding waarbij verschillende merkwaardige instrumenten werden gedemonstreerd. Indrukwekkende 14de tot 21ste-eeuwse unieke stukken streelden er onze ogen en oren. Het was bewonderenswaardig te zien hoe deze oude mechanische systemen zonder elektriciteit glasheldere muziek konden produceren. De gidsen legden duidelijk uit hoe de instrumenten werkten en vertelden over hun geschiedenis en restauratie. In het tweede gebouw konden we zelfstandig de collectie ontdekken. Vooral de automaten en de grote draaiorgels maakten veel indruk door hun mooie klanken en ingenieuze techniek. Het werd een magische en nostalgische ervaring onder een gepassioneerde begeleiding met een traktatie op leuke mini-concertjes onderweg. Na de lunch in ons hotel busten we doorheen het natuurgebied Six-Fer-à-Cheval dat, samen met het alombekende Cirque du Gavarnie in de Pyreneeën, het meest bekende Franse hoefijzervormig keteldal uitmaakt. Deze half cirkelvormige vallei werd gevormd door erosie die een gletsjer veroorzaakte gedurende diverse tienduizenden jaren. Tijdens de rit genoten we volop van de indrukwekkende uitzichten op de hoge rotswanden, groene bergweiden en de vele watervallen die het landschap zo bijzonder maken. De bus reed rustig door de overweldigende vallei opgesierd door fraaie riviertjes en enorme bergen aan weerszijden met woeste pieken en hoge kammen. De gids gaf onderweg uitleg over de geschiedenis van het gebied, de bijzondere geologie en de rijke natuur. Dit veelzijdige natuurreservaat met zijn talrijke gletsjers, hoge kliffen, de met bloemen bezaaide alpenweiden en de vele watervallen die langs de rotsen naar beneden klauteren is één van de mooiste natuurgebieden van de Franse Alpen. Het hoogtepunt was de stop met uitzicht op de enorme hoefijzervormige rotswand, waaraan de Six-Fer-à-Cheval zijn naam te danken heeft, om foto's te nemen en het imposante landschap van dichtbij te bewonderen. Ook de diverse watervallen maakten veel indruk. Vanaf de stopplaats konden we het heldere water woest naar beneden zien storten en genoten van de rust en de frisse berglucht. De stoere stappers deden er een wandeling, de anderen een terrasje middenin het rotsachtige amphitheater omgeven door majestueuze hoge bergen. Het was een ontspannen en afwisselende namiddag, waarbij we volop genoten van de wonderbaarlijke natuur en de sublieme vergezichten. Na dit natuurbad gingen we naar ons hotel voor een heerlijk avondmaal en een rustige nacht. Dag 3 trokken we na het ochtendeten naar buurland Zwitserland, het Alpenparadijs. Via het charmante dorpje Châtel en over de steile “Pas de Morgins”, een nogal pittige klim met veel haarspeldbochten, alsook langs de betoverende bergpas “Col des Mosses” met zijn fenomenale panoramische

uitzichten, bereikten we via Col du Corbier Château d'Oex, een locatie waar ieder jaar eind januari het "Internationale Heteluchtballonnenfestival" plaats heeft. Al bijna 50 jaar brengt deze plek de Alpenhemel tot leven met warme ballonnen van over de hele wereld. Gedurende 10 dagen zweven zo'n 80 gekleurde heteluchtballonnen in de besneeuwde omgeving, een bijzonder uniek evenement waar dromen, spektakel en traditie samenkomen. We bewonderden er de groene heuvel waarop nog iedere dag om 7u ballonnen opstijgen, het berglandschap en de traditionele riante Zwitserse chaletarchitectuur met zijn puik versierde houten gevels en rijkelijk getooide balkons vol kleurrijke bloemen. Ze straalden een authentieke alpenstijl uit en zijn erkend als beschermd dorpsgezicht. Vervolgens gingen we naar Gruyère, meest gekend omwille van zijn kruidige bergkaas met gaten, waar we in de omgeving eerst genoten van een lunch. We bezochten kaasmakerij "La Maison du Gruyère" waar zich een eeuwenoud ritueel ontvouwt en beleefden een spannend didactisch interactief parcours via foto's, films en een bezoekersgalerij vol kaasmachines. We maakten een reis die beroep deed op al onze zintuigen. We kwamen alles te weten over de hoogwaardige koemelk en de traditierijke productie die van generatie op generatie wordt doorgegeven. Deze heerlijke aromatische harde kaas heeft de beschermde herkomst aanduiding AOC (Appellation d'Origine Contrôlée). De productie ervan volgt nog steeds strikte ambachtelijke regels en maakt gebruik van rauwe melk van koeien die natuurlijk worden gevoederd. Warme, verse melk vulde de grote koperen ketels, waarin geduld en vakmanschap samensmolten tot iets bijzonders. De kaasmaker bewoog met rustige, zekere handen, alsof hij een melodie dirigeerde die al generaties lang weerklinkt. Elke beweging was doordrenkt van traditie, elke stap vertelde een verhaal dat ouder was dan woorden. We zagen hoe de wrongel langzaam vorm kreeg. De geur veranderde voortdurend: eerst fris en romig, daarna voller en kruidiger. Het leek alsof de bergen zelf hun karakter hadden achtergelaten in elke druppel melk. Buiten kleurden de alpenweiden het landschap in zachte schakeringen groen, terwijl binnen de toekomstige kazen geduldig wachten op maanden van rijping. Als proeverij kregen we trouwens drie kazen van verschillende rijping. De eerste hap was zacht en romig, gevolgd door een rijke en nootachtige smaak die langzaam bleef nazinderen. Elke schijf droeg de herinnering aan bloemenweiden, berglucht en het zorgvuldige werk van mensen die hun ambacht koesteren. We verlieten de showzuivelfabriek met meer dan alleen stukjes kaas in onze tas. We namen een stukje Zwitserse ziel mee naar huis: een herinnering waarin natuur, traditie en vakmanschap samen een smaak creëren die nog lang zal blijven voortleven. De kaasmakerij was niet zomaar een bezoek, maar een ervaring waarin alle zintuigen werden aangesproken. Daarna wandelden we op eigen tempo door dit lief eeuwenoud bergdorpje en stonden versteld van het middeleeuwse landschap met smalle steegjes en traditionele gebouwen. We genoten er ook van een bijzonder subliem uitzicht over de schitterende vijftig tinten groene omgeving. Gruyère lijkt niet zomaar een dorp, maar een plaats waar de tijd zachtjes voortkabbelt, gedragen door koeienbellen en de stilte van de Alpen. Daarna zakten we af via Montreux, gelegen aan het Meer van Genève, een deftige stad met chique hotels in fin-de-sièclestijl, gebouwd op een berghelling, die al eeuwenlang talrijke beroemde kunstenaars en schrijvers inspireert met haar schoonheid en gezellige sfeer. We flaneerden op de verkeersvrije boulevard met zijn prachtige bloembakken, veelkleurige perken, exotische beplantingen, zacht waaiende palmbomen en specifieke kunstwerken. We namen een groepsfoto bij het bronzen beeld van de overleden Queen-zanger Freddie Mercury in zijn legendarische pose met microfoon in de hand en opgeheven vuist tegen een alpine decor als achtergrond. Daarna keerden we tevreden van onze interessante uitstap terug naar ons hotel. De Alpen zijn prachtig en meren zijn magnifiek, maar het allermooist is een groot meer omgeven door de Alpen. Gelukkig biedt deze bergketen een haast ontelbare hoeveelheid aan bijzondere meren. Klein, groot, blauw, groen, bruin, warm of koud, in de bergen vind je het allemaal. Na het ontbijtbuffet op dag 4 stilden we onze ontdekkingshonger met de dag door te brengen aan het "Meer van Genève" dat de Fransen "Lac Léman" noemen en voor 40 % op hun grondgebied is gesitueerd. Met een oppervlakte van 584 m², een diepte van gemiddeld 154 m tot maximaal 310 m, een lengte van 73 km, een breedte van 13 km en een watervolume van 89 miljard m³ is deze spectaculaire halvemaanvormige binnenzee het grootste meer van West-Europa gelegen op de grens tussen Frankrijk en Zwitserland met in het midden de beroemde fontein "Jet d'Eau" die 500l water per seconde de lucht inspuist naar een hoogte van 140m. Het meer werd gevormd door het geleidelijk terugtrekken van de Rhônegletsjer na de laatste ijstijd toen het klimaat ook opwarmde bijna 16.000 jaar geleden. Het uitgesleten bekken vulde zich met smeltwater en water van de Rhône, waardoor het meer ontstond. Na de ijstijd brachten de Rhône en andere rivieren sediment aan, waardoor de oevers en delta's geleidelijk veranderden. Het meer heeft daardoor zijn huidige vorm gekregen. Aan de zuidelijke oevers bevinden zich enkele rijk bebloemde plaatsjes en coole jachthavens. We startten in het idyllische autovrije Yvoire, de parel van het meer, dat op de lijst

van de mooiste dorpen van Frankrijk staat en meer dan 700 jaar oud is. Omdat deze plek op de punt van een schiereiland is gelegen, heeft ze in vroegere tijden een belangrijke strategische positie gehad. Vanaf deze landtong kon het meer van Genève goed worden overzien. Haar bekoorlijkheid ontvouwt zich als een levende schilderij. Het blauwe water van het meer, de achtergrond met bergen en de charme van een oud middeleeuws dorp dat fantastisch werd gerestaureerd, vormen de ingrediënten van dit bloemendorpje. De pracht van deze locatie laat zich pas zien na de versterkte toegangspoort want daar doken al direct de middeleeuwse bloemrijke huisjes op die ambachtelijke winkeltjes en kunstgalerijen huisvesten. We flaneerden langs een doolhof van smalle straatjes, geplaveid met eeuwenoude stenen die fluisterden over vissers, reizigers en seizoenen die elkaar al generaties lang aflossen. De gevels waren getooid met bloemen in alle kleuren van de zomer. Rode geraniums hingen als vrolijke slingers aan de balkons, terwijl blauwe en paarse bloesems zich vastklampten aan verweerde muren. Elke hoek bood een nieuw schilderij, elke steeg een onverwacht uitzicht op het glinsterende meer. Aan de kade kabbelde het water onverstoord tegen de houten steigers. Meeuwen tekenden witte bogen in de lucht en een zacht briesje bracht de geur van water en bloemen met zich mee. In de verte rezen de Alpen op, als stille wachters over het landschap. Hun spiegelbeeld danste in het heldere meer en gaf de wereld iets onwerkelijks. We wandelden eigenlijk zonder een echte bestemming, alleen geleid door nieuwsgierigheid. Een verborgen pleintje, een oude fontein, een bankje onder een lindeboom, overal nodigde Yvoire uit om even stil te staan. Hier leek schoonheid geen uitzondering, maar de vanzelfsprekende taal van het dorp. Midden in het oude centrum is er een klein stukje natuurparadijs "De Tuin van de Vijf Zintuigen" genaamd en geïnspireerd door alsook gebaseerd op het middeleeuwse verleden van Yvoire, ingericht als labirint. Medicinale en aromatische kruiden worden hier verbouwd, maar ook diverse bomen en planten. In de tuin van de smaak staat een kersenboom en een appelaar. Heerlijk geurende bloemen staan in de tuin van de reuk: rozen, lilies, geraniums en citroenplanten. In de tuin van de tast voelt de vrouwenmantel zacht aan. Gevoelige brandnetels worden apart getoond. De tuin van het gehoor is in het bezit genomen door vogels. Hier mediteerden monniken in vroegere dagen. Volgens de gids is de tuin van het zien het moeilijkst te onderhouden want je moet precies inschatten wanneer iets opkomt en bloeit. Dit sprookjesachtige topdorp beschikt ook over een 14de-eeuws kasteel dat met zijn fundering in het water staat. Dit verdedigingsbouwwerk met zijn imposante vierkante donjon beschikt over een eigen haventje. Ook de jachthaven is een toeristenmekka. Vanaf de haven hadden we een mooi zicht op de tegenoverliggende Zwitserse zilveren oevers. Al deze karakteristieken maken een perfect decor voor het opnemen van films. Yvoire is niet zo maar een dorp, het is een emotie om te beleven, een plek die zweeft tussen erfgoed en poëzie, ideaal om even weg te dromen. Dit idyllische stekje bleef achter als meer dan een bestemming. Het werd een herinnering waarin water, bloemen, bergen en licht samensmelten tot één gevoel: de zeldzame rust die je soms alleen vindt op plaatsen waar de tijd besluit even stil te blijven staan. Wie Haute-Savoie zegt, denkt wellicht ook aan kuuroorden en daar hoort het meer mondaine Evian-les-Bains bij. Deze stad is wereldberoemd om haar thermale wateren, waarvan de heilzame werking al eeuwenoud bekend is, én ook natuurlijk om haar Evian mineraalwater dat einde 18de eeuw werd ontdekt, maar nog altijd rechtstreeks borrelt uit de originele bron. In de straten hing een elegante, bijna tijdloze sfeer. Belle-époquegevels vertelden zwijgend over een verleden waarin reizigers hier kwamen om gezondheid, schoonheid en stilte te zoeken. We bezochten de Cachat-bron versierd met prachtige mozaïeken, waar we het natuurlijke mineraalwater konden proeven. Het beroemde bronwater, ontsprongen diep uit de Alpen, leek meer dan een drank: het was een symbool van zuiverheid en geduld. Druppel na druppel had het zijn weg gevonden door steen en tijd, om uiteindelijk helder en koel aan de oppervlakte te verschijnen. Het herinnerde eraan dat het mooiste vaak ontstaat door een lange, onzichtbare reis. We kregen uitleg over het ontstaan van het bronwater en waarom Evian wereldwijd bekend is. Ook wandelden we door het charmante oude centrum dat historische villa's, bloeiende tuinen en levendige straten onthulde. De statige Villa Lumière waar het stadhuis momenteel is in gevestigd, een voormalig kuuroord omgetoverd tot cultuurcentrum, trok onze aandacht door zijn bijzondere architectuur. Verder bezichtigden we unieke monumenten als het Casino in neo-byzantijnse stijl en de pas gerenoveerde notoire drinkhallen in art-nouveaustijl "La Buvette". 's Avonds beleefden we in ons hotel een leuke Savoyaardse avond waarin gesmolten kazen de hoofdrol speelden. We genoten van een sfeervolle kennismaking met de lokale bergcultuur en smulden van stevige typische specialiteiten als raclette, fondue, tartiflette en regionale charcuterie met streekwijnen. Er werd volop gelachen, gepraat en genoten van de gastvrijheid waarvoor de Savoie bekendstaat. De combinatie van de smaakvolle gerechten, de vriendelijke bediening, het gezellig samenzijn en de authentieke bergsfeer maakte deze avond tot één van de hoogtepunten van ons verblijf en een

onvergetelijke ervaring. We leefden dag 5 letterlijk een dagje in hogere sferen. Na het ontbijtbuffet maakten we via de populaire grootse vallei van de “Arve” een adembenemende uitstap naar het dak van Europa en doorkruisten gevarieerde en spectaculaire landschappen. Onderweg hielden we even halt op het plateau d’Assy aan de kerk “Notre Dame de Toute Grâce” met zijn slanke klokkentoren, een revolutionair meesterwerkje van sobere, maar krachtige modernistische en sacrale kunst. Van daaruit is het zicht op de hoogste berg van Europa, de “Mont Blanc”, gehuld in een eeuwige sluier van sneeuw, oogverblindend. Na de lunch namen we in Chamonix het legendarische rode tandradtreintje van Montenvers met retro charmes dat ons in een rit van 5 km gedurende een 20-tal minuten langs steile hellingen, dichte bossen en tunnels naar een hoogte van bijna 2000 m bracht voor een onvergetelijk bezoek aan de “Mer de Glace”, de hoogste gletsjer van Frankrijk van 7 km lang en 200 m diep, één van de grootste natuurschatten van de Alpen. Ooit was deze plek alleen per muilezel bereikbaar, later via stoomlocomotieven, al over dieselrijtuigen tot nu middels een elektrische infrastructuur. We spotten er een surrealistisch landschap, na elke bocht volgde een ander episch uitzicht. Boven aangekomen konden we direct de iconische gletsjer bewonderen en de zuivere verkwikkende lucht inademen. Spijtig genoeg kalft ten gevolge van de mondiale klimaatverandering dit enig gigantisch natuurwonder af. Alle leden trotseerden de gondel en de stoere stappers deden een flink aantal treden af en op om de magnifieke ijsgrot met zijn blauwe ijzige wanden, een tunnel die elk jaar opnieuw wordt uitgehakt in het ijs, te bezoeken. De minder sportieve leden deden een terrasje of neusden rond in de shop. Nadien zakten we terug af naar het centrum van Chamonix van waaruit we een magnifiek zicht hadden op de imposante reus Mont Blanc. We kregen wat vrije tijd om er rond te kuieren en te genieten van de “Belle-Epoque”-architectuur. De voorlaatste dag beleefden we ontspannen. Na het ontbijtbuffet maakten we een sublieme tocht over kronkelende wegen en genoten alweer met volle teugen van het overweldigende natuurschoon. We toerden over de avontuurlijke bergpassen “Col de la Colombière”, de gigant van de Jura die omwille van zijn uitdagende klim een vaste waarde is in de “Ronde van Frankrijk”, alsook over de “Col des Aravis”, een pittige Alpenreus die ook al tientallen keren door het Tourpeloton werd beklauterd, naar Le Grand-Bornand. In dit typische erfgoeddorpje met leuke winkeltjes vol regionale producten en kunstenaarsateliers hadden we helaas geen tijd om even halt te houden. Door de eeuwen heen heeft dit plaatsje nochtans zijn historisch karakter weten te behouden door de aanwezigheid van een 400 tweehonderdjarige chalets herkenbaar aan hun daken van houten leien en plankjes. Dit agrarisch dorp is ook gekend voor zijn expertise en productie van “Reblochon-kaas” met zijn romige hazelnootsmaak. Na de lunch kwamen we aan in Annecy. We struinden door de oude binnenstad met haar geplaveide straatjes en genoten van de romantische uitstraling door de gekleurde huizen en oevers met een overdaad aan bloemenpracht, pittoreske grachten met schattige historische bruggetjes en een middeleeuwse architectuur. Annecy wordt ook wel het “Venetië van de Alpen” genoemd vanwege het vele water dat door de historische stad loopt. Eén van de hoogtepunten was het “Palais de l’Île”, een opvallend middeleeuws gebouw midden in de rivier de Thiou. Het heeft in het verleden onder andere dienstgedaan als gevangenis en gerechtsgebouw. Tot slot deden we een rustgevende boottocht met commentaar over de panoramische omgeving en de Alpenbergen die het water domineren want sommige uitzichten zijn evenwel enkel mogelijk vanaf het meer. Met spijt in het hart keerden we dag 7 na het ontbijt terug huiswaarts langs dezelfde route van de heenreis met de nodige stops onderweg voor middag- en avondmaal om vervolgens met een valies aan leerrijke herinneringen Gavere laat in de avond te bereiken. Na een verblijf in de Haute-Savoie blijft vooral een gevoel van verwondering hangen. Het landschap lijkt er geschilderd met de meest verfijnde tinten groen, blauw en wit. De majestueuze bergtoppen rijzen op als tijdloze wachters, terwijl kristalheldere meren de hemel weerspiegelen in een bijna volmaakte stilte. Elke uitstap onthult een nieuw panorama waarin natuur en rust elkaar moeiteloos omarmen. De frisse berglucht vult niet alleen de longen, maar ook de geest, alsof elke ademhaling een stukje van de dagelijkse drukte wegneemt. De klingelende bellen van grazende koeien vormen een zachte melodie die zich vermengt met het ruisen van bergbeekjes en het zingen van vogels. De dorpen ademen authenticiteit. Houten chalets, bloembakken vol kleur en gastvrije inwoners vertellen het verhaal van een streek die haar tradities koestert zonder haar openheid voor bezoekers te verliezen. De eenvoud van het leven voelt er rijk, de stilte spreekt er luider dan woorden. Wie de Haute-Savoie verlaat, neemt meer mee dan foto's of souvenirs. Er blijft een verlangen achter naar de vele eindeloze vergezichten, de serene ochtenden en de gouden avondzon die de bergflanken doet gloeien. Het is een unieke streek die zich niet alleen laat bewonderen, maar zich ook diep in het hart nestelt, waar haar schoonheid en romantiek nog lang blijft nazinderen.

